

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

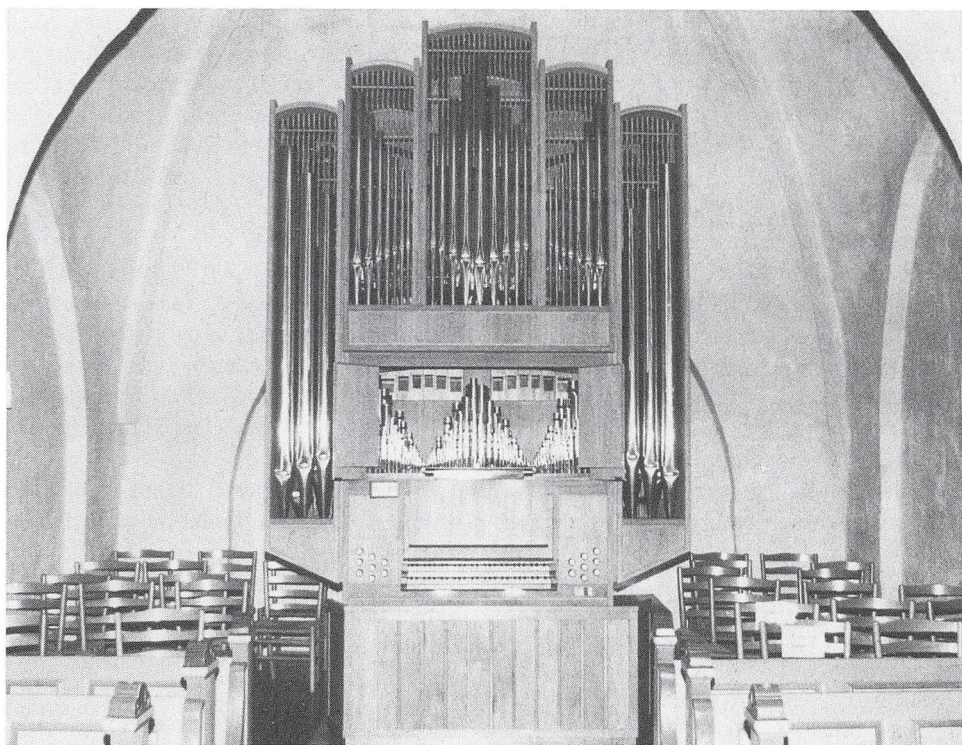
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Orglet i Nr. Nissum kirke

NUMMER 10 · DECEMBER 1985 · ÅRGANG 77

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Orglet i Nr. Nissum kirke

I december måned 1982 kunne man for første gang høre det nye orgel i Nr. Nissum kirke, og dermed begyndte den efter menneskelig beregning mangeårige periode i orglets liv, hvor det skal opfylde sin egentlige funktion: at tage del i menighedens lovsang.

Forud var der gået år, hvor menighedsrådet havde arbejdet på at skaffe de fornødne økonomiske midler, truffet bestemmelse om orglets størrelse og udseende, hvem bygmeisteren skulle være o.s.v. Vi skylder i dag rådet tak, fordi det bestemte, at orglet skulle være stort og godt, og trods vanskeligheder og modstand holdt fast ved denne bestemmelse. Bygningen af orglet blev overladt til orgelbygger Bruhn fra Rødekro i Sønderjylland, som med sin håndværksmæssige kunnen og kunstneriske evner har skabt det prægtige instrument, vi i dag kan glæde os over.

Orglet har 16 stemmer eller registre. Vi kan sammenligne orglet med en gruppe på 16 mennesker med hver sin særlige stemmeklang, hvoraf nogle kan virke som solister eller synge i mindre grupper, mens andre virker bedst som deltagere i det samlede kor.

Orglets stemmer og fordelingen af dem er som følgende:

Hovedværk	Brystværk	Pedalværk
Rørfløjte 8'	Gedakt 8'	Subbas 16'
Principal 8'	Rørfløjte 4'	Oktav 8'
Oktav 4'	Principal 2'	Gedakt 8'
Spidsfløjte 2'	Quint $1^{2/3}$	Fagot 16'
Mixtur IV	Sesquialtera II	
Trompet 8'	Regal 8'	

Som det ses er stemmerne opdelt i tre grupper. Hovedværkets piber er anbragt øverst oppe og på begge sider af orglet og spilles fra den nederste tangentrække (manual). Piberne til brystværnet er anbragt i det lille orgelhus,

der er forsynet med låger. Værket spilles fra det øverste manual. Pedalværkets piber er anbragt i eget hus bag ved det store. De spilles – med benene – fra pedalklaviet. Brystværkets stemmer kan kobles til hovedværket og derved spilles fra dettes manual, og alle manualværkernes stemmer kan kobles til pedalet.

På registertrækkene står navnet på stemmen og bagefter et tal og et tegn, f.eks. 8', otte fod. Enkelt fortalt betyder det, at spiller man en række toner med et 8' register trukket, får man samme tonehøjde som hvis man spillede de samme toner på et klaver, 4' registre klinger en oktav og 2' registre to oktaver højere, mens 16' registre klinger en oktav dybere end klaveret.

En enkelt stemme i et højt leje Quint $1^{2/3}$, klinger en kvint højere end en to fods stemme, Sesquiltera II bringer to og Mixtur fire piber til at klinge for hver tangent, der trykkes ned.

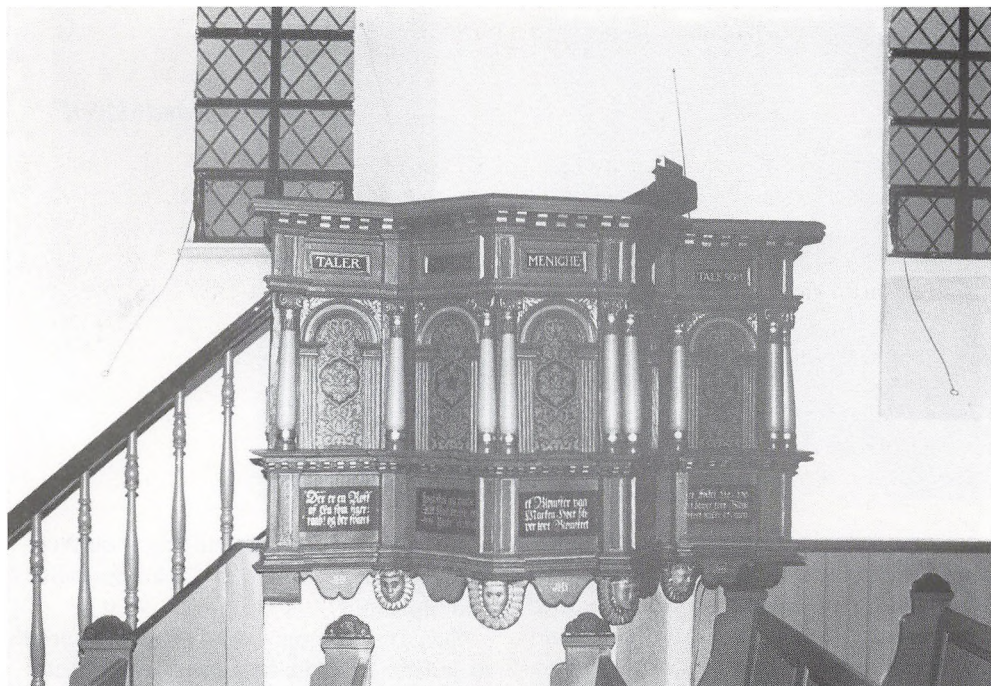
Disse stemmer forstærker overtonerne og har indflydelse på klangfarven i orglets stemmer.

De fleste stemmer er fløjter, hvor tonen, som i en blokfløjte, fremkommer ved luftens brydning mod en skarp kant. I tre af stemmerne, trompet, regal og fagot, de såkaldte tunge- eller rørstemmer, frembringes tonen af en vibrerende metaltunge – som i en harmonika.

Klangen er ejendommelig, lidt snerrende, men virker godt alene og i samklang med andre stemmer.

Alle stemmerne i orglet har en smuk og karakteristisk klang, klangen af samtlige stemmer, orglets tuttklang, er magtfuld og overtonerig, og solidt og godt som det er bygget kan det i mange år virke til glæde for menigheden og til Guds ære.

Tage Ringgaard

Prædikestolen i Nr. Nissum kirke

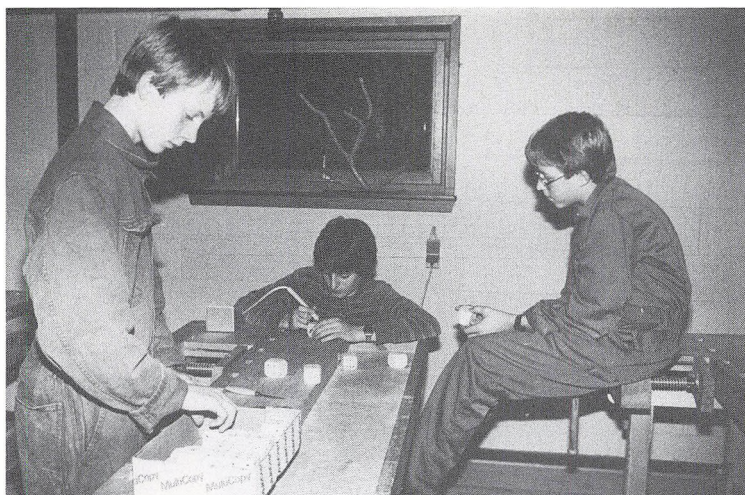
Gud, lad os leve af dit ord
som dagligt brød på denne jord,
og før dermed fra grådens dal
os hjem til Himlens frydesal!

Hjemme fra skolen

Et skoleskema kan godt se noget traditionelt ud, – det gør vores måske nok, men der er mange ting, man ikke bare sådan kan putte ind i et skoleskema. Der står ikke, hvornår den eller den lærer »eksploderer«, hvornår den klasse tager på ekskursion, hvorfor den 10. årgang bruger 6-8 timer på gennemgang af filmen »Den kroniske uskyld«, eller hvor stort udbytte 7 klasser kan have af en hel dag med erhvervsbesøg med efterbehandling. På et

skoleskema står der heller ikke ret meget om, hvad eleverne kan opleve under en aftenandagt, under deres interne bibeltimer, hvor ca. 50 møder frivilligt op hver fredag aften, eller hvorfor 20 elever kommer grinende ind efter en rugby-kamp i delvis aftenmørke. Ligeledes står der heller ikke noget om de udadvendte og indadvendte aftenaktiviteter eller tema-dage. Vi vil ikke prale, men der er faktisk sket en del på skolen i den sidste tid (kan siges om næsten hver måned), så derfor skal jeg blot nævne det, jeg netop nu kan komme i tanker om.

I elevbladets november-nummer blev der lovet, at der skulle fortælles om U-landsdag,

*Fra
U-landsdagen*

sogneaften osv. U-landsdagen er elevernes interne bazar, hvor de gennem taler, lysbilleder, situationsspil bliver gjort bekendte med U-landsproblematikken, og når den »alvorlige« del af dagen er overstået, skal der gennem pladespil, tipskuponer, halløj-boder, æbleskiver og uendeligt meget andet indsamles penge til visse U-landsformål. I år indsamlede vi (efter at skolen rundede op) 6000,- kr. Eleverådet bestemte, at pengene skulle sendes til Mother Teresas hjælpeprogram, »Plant et træ« og til en indisk skole, som vi har forbindelse til gennem DMS. – Når DMS nævnes, må det også siges, at vore elever også var med til at slutte op om DMS-kvinderekredsens bazar d. 12 nov.

Vores skole var vært ved en såkaldt »Sogneaften« den 5. nov., hvor gæster udefra holdt højskole-sangtime og fortalte Nissum-anekdoter, som altsammen kunne druknes i svømmehallen sidst på aftenen. – Arrangementet må siges at være så vellykket, at man i begyndelsen af det nye år vil prøve at åbne dørene igen.

Uge 45 var terminsprøveuge – sådan bare for at drille eleverne lidt – nej, snarere for at lærerne kunne putte lidt mere kød på samtalerne i forbindelse med forældredagene d. 19. og d. 21. nov. Vi er i den lykkelige situation, at

vi kan sige, at tilslutningen til vore forældrearrangementer er så stor, at der kommer flere end tilmeldt!!!

Den 26. nov. var elever og lærere spredt over det meste af Lemvig-Nr. Nissum-Struer-Holstebro-området for at »snuse« til visse grene indenfor erhvervene. Eleverne skulle for manges vedkommende få lettere i deres valg af uddannelse og job, – og hvis ikke: Så ved de mere om, hvad ANDRE beskæftiger sig med, og det er også sundt.

Onsdag den 27. vil lærerhjemmene igen blive invaderet af en flok nysgerrige elever, der gerne vil se, hvordan lærerne bor, men de vil ikke få så meget ud af at sammenligne kaffeborde. – !?!

Uha, – sikke dog en uhyggelig film, jeg netop så på TV. »Fremtidens børn«. Om at pille ved vore arveanlæg. Du der kan producere individer, du skal kunne forstå tilværelsen før og efter livet. Det er som om, vi VIL spise af kundskabens træ og se Gud, men har genforskerne ikke læst eller forstået, hvad der sker, når man prøver på det?

December måned vil igen blive traditionernes måned, men det har Helle jo lige skrevet om, så derfor vil jeg her nøjes med nok engang at ønske bladets læsere en glædelig jul.

Erling A.

Portræt af nyt bestyrelsesmedlem Kaj Madsen (elev 63/64), Svenstrup

Mellem Nr. Nissum Højskole og mange af beboerne i Svenstrup og Vinderup-egnen i det hele taget har der gennem mange år været en livlig forbindelse, ikke mindst gennem Nissum-stævnerne og de mange elever, som kommer på skolen. På denne egn virkede lærer A. C. Nielsen, tidligere lærer på højskolen og mangeårigt bestyrelsesmedlem, der varmt forstod at tale højskolens sag. Også Carl Damtoft gjorde et stort arbejde for skolen, og da han ved repræsentantmødet i marts skulle have en afløser i bestyrelsen, pegede han på en mand fra egnen, der som gammel højskoleelev kender og holder af N.N.H. og E. Kaj Madsen blev valgt. Også hans kone, Hanne Lise, født Nørgaard, fra Rønbjerg, har været elev, men i efterskolen. To af deres 3 børn er på nuværende tidspunkt indmeldt som elever til optagelse i de nærmeste år, så interessen for og samhörigheden med skolen er i den bedste orden.

Ved et besøg i deres hyggelige hjem får vi en lang og livlig Nissum-snak og kommer ind på mange andre emner og begivenheder.

Hjem og skole

Mit første hjem var i Hjern, hvor jeg er født

den 24. september 1943. Mor og far havde en mindre landejendom, men da jeg i 1951 var 8 år, flyttede vi til Svenstrup, hvor mine forældre købte en gård, som jeg overtog i 1969.

Hjemmet prægedes af Indre Mission. Fader var i en årrække formand for samfundet i Vinderup-Sahl-Svenstrup, hvor der var 5-6 bibelkredse. Mine tre søskende og jeg havde et åbent og trygt hjem. Vi blev ikke opdraget i strenghed, og der stod ikke forbudt på alle ting, men mors og fars livssyn var klart, og vi vidste, hvad vej de ønskede, vi skulle gå.

Da jeg overtog gården, flyttede de til Vinderup, og far beskæftiger sig med at binde bøger ind og har bundet mange bøger ind for højskolen.

Vi havde pligter i hjemmet, men da min interesse altid har været ved landbruget, og jeg ikke har haft lyst til andet, var det pligter, jeg med glæde gik ind under.

Jeg gik i Bjert skole, en fireklasset skole, hvor vi mødte hver anden dag. Lærer Nielsen var en dygtig lærer, der især lagde vægt på kristendomsundervisningen, og vi havde megen udenadslæren. Der var kun få fag, og skolegangen var helt anderledes end i dag, og der er dog kun gået ca. 25 år siden.

På høj- og landbrugsskole

Efter konfirmationen i Sahl kirke ved pastor Østergaard havde jeg de følgende år forskellige pladser ved landbruget. En tid var jeg hjemme, men ellers tjente jeg i Svenstrup og Sevel. 19 år gammel kom jeg i 1963/64 på Nr. Nissum Højskole. Det var helt naturligt at vælge Nissum, da jeg gennem årene ved årlige Nissum-stævner i Svenstrup havde lært denne skole at kende ret godt. Ved disse stævner blev deltagerne inviteret til forskellige hjem, inden man om aftenen samledes i den

gård, der i dag tilhører Marie og Kristian Knudsen, der begge har været elever på højskolen, og deres børn har gået på efterskolen.

De 5 måneder på højskolen blev en stor oplevelse. Der var 19 elever i højskoleklassen og 40 i efterskolen. Med min store interesse for landbruget fik jeg især udbytte af lærer Børge Østerbys timer (nu forstander for Kongensgård Landbrugsskole). Men også foredrag og litteratur ved forstander Kristensen og Ths. Mogensen kom til at betyde meget for mig, og håndboldspillet var jeg ivrig deltager i. Der var et fantastisk godt kammeratskab. Det har givet sig udslag i, at der er 10 fra det hold, der med kone og børn hvert år den første søndag i august samles til et heldagsstævne på skift i hjemmene, og alle møder op, så vi er omkring 40 samlede.

En kort tid var jeg soldat i Sæby, og i 1964/65 var jeg elev på Hammerum Landbrugsskole. Vi var 120 elever. Det var en god tid, der især gav fagligt udbytte.

Eget hjem

Så fulgte nogle år med pladser på Skiveegnen. Her traf jeg Hanne Lise, som havde været på N.N.E. i sommeren 1964. Det var naturligt for mig at deltage i KFUM-møderne. Om en pludselig åndelig oplevelse eller omvendelse kan jeg ikke fortælle, men den åndelige påvirkning, jeg har mødt i mit hjem, på skolerne og i det kristelige arbejde er lige så stille blevet noget, som jeg kan sige ja til og tage del i.

I 1971 blev vi gift og har tre børn. Vi har bygget en del og gjorde det i en god tid, så vi har været heldige og har været forskånet for de store uheld. Der skal gøres en indsats for at få tingene til at glide, men vi føler stor glæde ved vort hjem og vor gerning, og børnene lever med og er gode til at hjælpe ude og inde.

Ud over arbejdet herhjemme er jeg optaget af arbejdet i skolekommission og skolenævn.

N.N.H. og E. – set fra en anden side end elevens
Kendskabet til høj- og efterskolen er holdt ved

lige gennem de årlige repræsentantmøder, og som nyvalgt bestyrelsesmedlem har jeg det ønske, at skolen må være et trygt sted at sende de unge på, at de må få en god undervisning, og at de først og fremmest må møde evangeliet. Den kulturarv, som de møder på høj- og efterskolen, ønsker jeg må blive holdt ved lige, for her er store værdier at hente.

Tiden er nok sådan, at det ikke er muligt at drive høj- og efterskole sammen, men jeg vil hilse med glæde, om det var muligt at oprette en idræthøjskole.

Det vigtigste for mig er den åndelige linje, skolen fører, og mit ønske for skolen er, at den stadigværk må føres videre under mottoet:

»Bed og arbejd«.

Poul Jeppesen

Tak

for de år, jeg har fået lov at være medredaktør af elevbladet. Nu skal det være slut, da jeg ikke længere dagligt kommer på skolen, men er gået over i pensionisternes rækker. Også kassererposten vil jeg sige farvel til fra nytår, når årsregnskabet er gjort op. Tiden fremover skal bl.a. bruges til – sammen med de andre i udvalget – at få en bog færdig til skolens 100 års jubilæum den 3. november 1987. – Tak til alle medlemmerne, hvis kartotekskort adskillige gange i årenes løb er gået mellem fingrene. Jeg kender jer på navnene og tallene og synes, jeg har været i godt selskab. Den glæde overlader jeg så til andre med ønsket om fortsat trofasthed mod Elevforeningen.

Venlig hilsen Poul Jeppesen

NB! Til alle, der endnu ikke har betalt kontingent for 1985: det kan nås endnu!

Giro 8 03 62 33

Nr. Nissum Højskoles Elevforening

Sejbjerg 43, Nr. Nissum

7620 Lemvig.

Forstanderportræt

Lærer ved Nr. Nissum Høj- og Efterskole 1962-67, forstander 1967-80, timelærer 1980-85

Thomas Mogensen

Julenummeret i 1984 havde et portræt af forstander Anders Kristensen. I år bringes et portræt af efterfølgeren Ths. Mogensen. Fælles for dem er, at de var lærer, forstander og timelærer, og deres virke ved højskolen spænder over årene 1928-1985.

P. J.

Barndomshjemmet

Ganske vist er læsning af biografier den form for litteratur jeg læser mest. Begrundelsen er den simple, at herigennem er der erfaring at hente. Man læser om personligheder, hvis liv

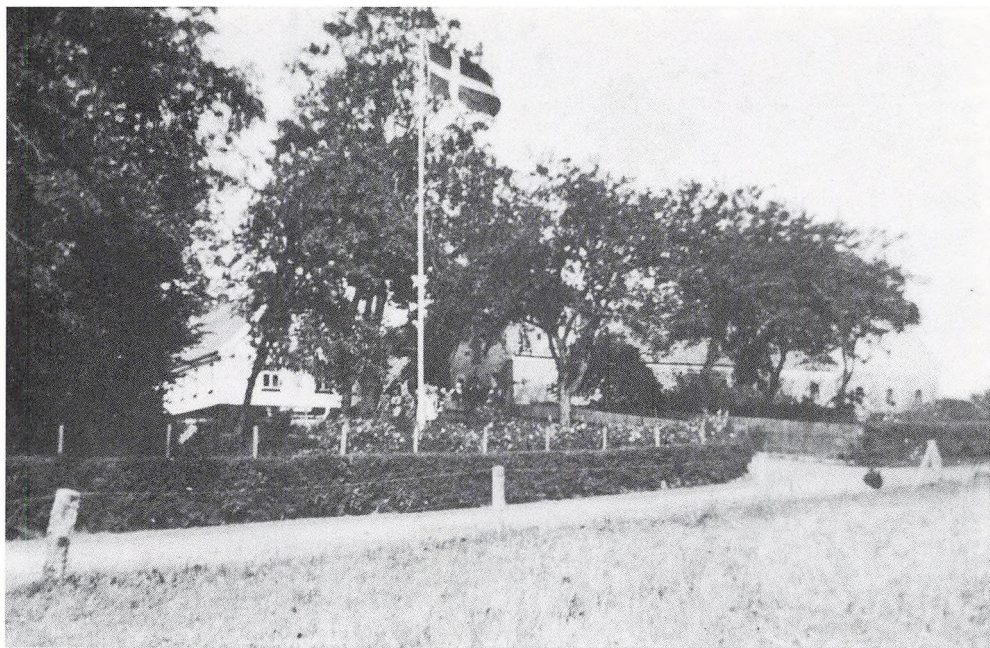
og virke fik betydning. Det gælder Livingstone og Peder Lykke fra Nees.

Men herfra og til at skrive lidt af sin egen biografi er et langt spring. Når ordet »Barndomshjem« bliver nævnt, tænker jeg altid på Mads Niensens vidunderlige digt: »*Den gamle gård*«. I det følgende vil jeg i lighed med ham lade minderne tale.

Jeg så dagens lys for første gang den 7. august 1916 ca. kl. 13,30 på en gammel fir-længet bondegård i Hinge sogns nordøstligste hjørne. Gården var min Mors fødehjem. Hun havde overtaget den efter sin slægt, og Far blev medejer af den ved deres giftemål den 26. august 1915.

Her oplevede jeg så min barndom omgivet af forældre, to mindre søskende, karl og pige. Foruden de nævnte var der, ligesom i de gode, gamle eventyr også en ældre, og i dette tilfælde en pukkelrygget, kvinde. Alle kaldte hende »*Gammelfaster*«. Helt rigtigt var hun min Mors faster. Dvs., at også hun boede i sit barn-

Barndomshjemmet i Hinge

domshjem. Vi var dermed 3 generationer under samme tag. Gammelfaster havde altid været svagelig. Efter et højskoleophold havde hun ernæret sig ved at holde privatskole for omegnens børn. Skolestuens beliggenhed var i forlængelse af gårdens kostald. Hun døde, da jeg var 9 år gammel, og hermed sluttede min første skolegang, men til gengæld en af de betydeligste.

6,5 år gammel var jeg begyndt i den toklassede kommuneskole. Da jeg var sommerbarn blev det til 7,5 år i denne. Også her oplevede jeg en tryk tilværelse, der stadig er i focus. Så givende var min barndoms skolegang, at min vej, når jeg er på Hinge kirkegård, går forbi disse to personers sidste hvilested.

Mit hjem var præget af to ting: *Kristentro og praktisk arbejde*, som var sammenknyttet med nøjsomhed, hvor lidt måtte gå til spilde. Aldrig en dag uden bordbøn og andagtsstykke. Ofte i kirke og missionshus (det havde bedstefar været med til at bygge). Søndags-skole var næsten en selvfølgelighed. Hertil må

føjes, at jeg aldrig husker »at skulle« – det var en *selvfølgelighed* – og heri er en væsentlig forskel. Lediggang anså – især min Far – for at være det rene dovenskab. Tidlig var der pligter – og de gamle bukser ventede altid efter skolegang.

Altså en kedelig barndom med slid og slæb.

Nej da! Den var så rig, så fyldt med liv. Sommeren på en bondegård er i sig selv fyldt med liv af mennesker og dyr. Dertil kom en tøvemose, hvis »sorte guld« var en medvirkende årsag til at hjemmets økonomi blev forbedret for hvert 1000. tørv, der blev leveret i landsbyen og tit blev håndkastet ind gennem en lille luge, der var placeret de mærkeligste steder.

Fars største – og dyreste interesse – var sortbroget malkekvæg. Derfor var sommerens store begivenhed det lokale dyrskue og senere ungskuet. Det var spændende dage. Det gav stof til samtaler, og præmieskiltene varierede over hele skalaen.

En ting mere fyldte sommeren med fest.

Som gammel slægtsgård, og Mor havde mange søskende – kom mange fætre og kusiner på sommerferie. Denne tradition medførte, at de vedblev at besøge mine forældre, så længe de levede.

Når efterårets mørke aftener satte ind og dagene blev kortere, læste Gammelfaster op af sit rige forråd. Da hun døde fortsatte Mor denne tradition. Når alle var færdige med deres arbejde, samledes vi i dagligstuen. Mor strikkede og læste samtidig i en bog. Far syede seletøj. Ordrede reb af mange slags. Skar tøjrepæle og rivetænder af træ, og ind under jul, når grisen skulle slagtes – rigtige pølsepinde. Karlen, han var der 10 år i træk, var en sand mester i karvskæring. Midt i levede jeg, lærte glæden ved en bog og at bruge mine hænder. En barndomsballast, der gavnede fremad i livet.

Konfirmation

Det er beklageligt, men jeg husker kun lidt fra min konfirmationsforberedelse. Klart står det, at præsten flere gange måtte irttesætte nogle store drenge. Helt uvant fra min egen skolegang. Nå ja, så var der det, at jeg var den næstmindste af 42 konfirmander.

Bageste række i midten er Ths. M.

Uddannelse og fritid

Min fremtid skulle handle om levende væsener – mennesker eller dyr.

Som nævnt – altid glad for at gå i skole, men da talen var fremme om skolevejen, afgjorde min Far denne tanke med denne, lidt brutale sætning: »Men dreng da, ved du ikke, at der er så mange degne, at man kan fodre grise med dem?« Hermed hentydede han til datidens store overflod af lærere.

»Christiansdahl« 1945 – vort første hjem

Det blev landbruget. I denne uddannelse også et ophold på Tommerup Højskole og senere på Hammerum Landbrugsskole inden køb af selvstændigt landbrug i 1942. Året efter, den 16. juni, blev Ellen og jeg gift, og så var vi to til at tage fat på opbygningen af forsomte bygninger og en sammengroet have.

Fritiden? Fodbold om sommeren fra marts til november. Om vinteren gymnastik og husflid med aftenskole. Hele året medlemsmøder i KFUM.

I 1933 blev der oprettet en idrætsafdeling under Hinge KFUM. Dens formand var Ths. M. og dermed indledtes et langt, medansvarligt foreningsliv.

Erhvervsskiftet

Det kom først langt senere.

I 1947 var tanken om et idrætscenter på Hellebjerg så langt fremme, at planerne tog form. Ellen og jeg blev antaget til at lede landbruget og have opsyn med stedet. En landbrugsbygning blev påbegyndt. Vi solgte vor ejendom. Jeg skulle først gennemgå et instruktørkursus på Statens Gymnastikinstitut. Dette blev til et årskursus for lærere i stedet. Da dette år var gået, og efteråret ikke bragte Hellebjerg nærmere sin fuldførelse, blev den gamle tanke om lærergerningen igen nærværende. Med Ellens samtykke blev studiet påbegyndt midt i november 1948, og 1953 var lærereksamen en kendsgerning.

Fordele og ulemper

Fordelen er, at man ved hvad det gælder og hvorfor. Ulemperne er flere. Ansvar for kone og børn, også det økonomiske. Ellen ydede sit til, at vi fik dagligt brød, og resten blev hentet hjem fra tørvemosen, hvor jeg begyndte så snart ferien indtraf. Den daglige skolevej på 16-17 km morgen og aften var en ulempe, fordi den var tidsrøvende.

Lærer i folkeskolen

Da jeg var færdig på seminariet, var situationen en hel anden end den, min Far beskrev.

Nu kunne man næsten selv bestemme, hvor man ville have embede. Blev ansat i Give sogns skolevæsen med bopæl i Farre skole. Det var et ønskejob. Landsbyskole og byskole. Her fulgte 9 gode år under fremragende personlighedens lederskab. Førstelærer Arevad og skoleinspektør Pedersen.

I disse år store udfordringer i stedets gymnastikforening, hvor man bl.a. traf en lærevillig elev med navnet Arne R. Aktiv i boldspil og leder i gymnastikken. KFUM idrætsforbund meldte sig igen med udvalgsarbejde i håndboldudvalget og en voldsom vækst fulgte. Instruktør ved stævner i FO. Farretiden blev gode år. Men vel bedst, fordi der var et godt forhold til skolens forældrekræds.

Skiftet til Nr. Nissum

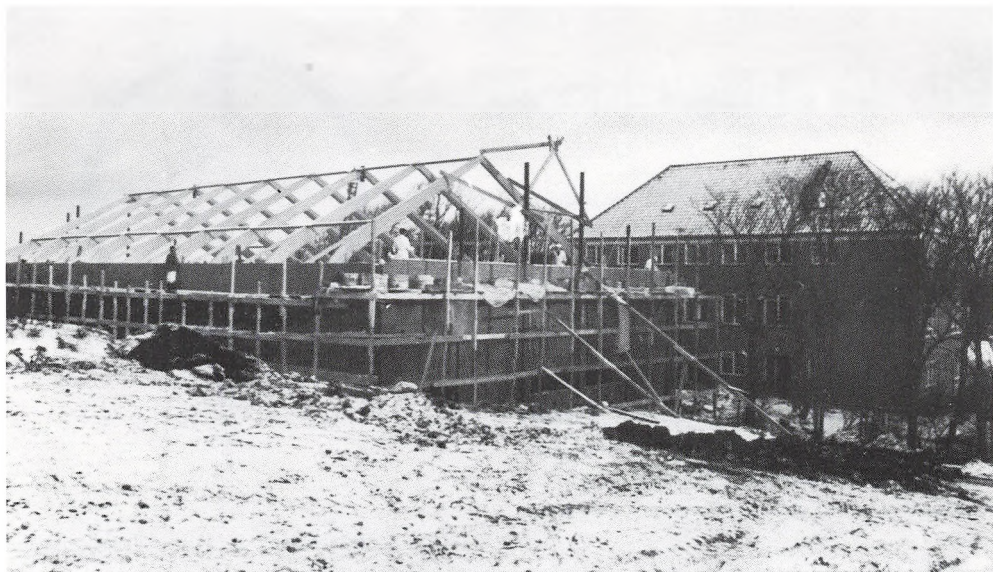
Der var også blevet tid til danskursus under Lærerrhøjskolens afdeling i Brande. Derefter var der også grønt lys for årskursus på Lærerrhøjskolen med ønskefag som historie, samfundsfag, bibliotekskundskab og undervisningslære. Jo, det var som alt var muligt.

Angående Nr. Nissum. Der var en ledig stilling. Vi forespurgte om muligheden for ansættelse, men inden der kom mere ud af det, kom der brev fra Kristensen, at pladsen var blevet besat med Møller P.

Halvandet år efter dumpede et brev ind af dørsprækken. Heri meddelte Kristensen, at såfremt vi var interesseret i pladsen på Nr. Nissum Højskole var den ledig. Møller P. var antaget som forstander på Blidstrup. Familierådet ovenpå denne meddelelse var præget af flere synspunkter. Vi var alle glade for Farre. Men det blev nok min stemme, der afgjorde sagen.

Tiden som lærer og forstander

Ja, den kender alle bladets læsere. Kort sagt – det har også været en optaget tid som alle andre steder, både i skolearbejdet og udadtil med foreningsarbejde. Bl.a. mange gode år sammen med et hold af brødrene Noe og Øe,

Halbygningen 1966

der gjorde Nr. Nissum berømt som håndboldby.

Forstanderårene gjorde den udadvendte side til biting, der var nok at se til hjemme på skolen.

To ting må nok stå som vartegn for denne tid.

Højskolehallen – bestået sin prøve som et af skolens mest benyttede lokaler og benyttet til mange formål. Målet blev aldrig nået, men det glædede mig dybt, da jeg hørte udtalelsen: »Nr. Nissum er ikke en idrætsskole udadtil, men indadtil«.

Højskoleafdelingens midlertidige lukning. Det var ikke med min gode vilje.

Pensionisttilværelsen

Ellen var igen en god vejleder. Der var forud fastsat et åremål som forstanderpar. Af mig selv havde jeg nok ikke sanset at holde op. Bagefter – eller nu – kan jeg nok se, at pensionisttiden igen blev en mindre omfangsrig kopi af fortiden.

Der ventede en opgave mellem fodbold-drengene igen. Der ventede endnu et par ople-

velser i håndbold. »Den jyske Pensionisthøjskole« sørgede for, at jeg fortsatte en ubrudt linie som højskolelærer. Den gamle arbejdsplads havde stadig et par opgaver osv. osv.

Midt i alt dette tid til at være privatperson i hus og have og igen opleve Ellen som husmoder for to.

Mere kan man vist ikke forvente af livet.

Godt at man i sit hjem lærte, *at livet er en gave – og en opgave.*

Ths. M.

»Egely« – nuværende hjem

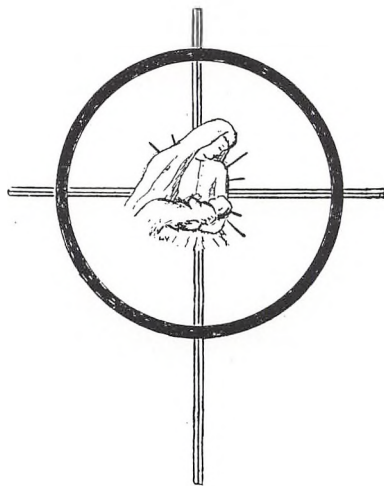
Fra krybbe til kors

Fra min tid som forstander for en sjællandsk ungdomsskole husker jeg en række festlige juleafslutninger: først en fin julemiddag i spisesalen og bagefter fortsatte vi i festsalen, nu sammen med elevernes forældre. Ved disse fester var der mange forskellige indslag, både ved elever og lærere. Men for at det kunne blive en rigtig julefest, skulle der – efter traditionen – altid være et slutoptrin, som sagde os noget om, hvad julen dybest og egentlig er: at Gud sendte sin søn, Jesus Kristus, til verdens frelse.

Ofte blev imidlertid dette gamle budskab fremført i en højest utraditionel form; det var jo unge mennesker, som tog sig opgaver på. Derfor blev det et år sagt på følgende måde:

Da Vorherre havde besluttet, at nu ville han sende sin søn ned til jorden i et lille barns skikkelse, blev der først sendt adskillige hold af engle herved for at forberede og klargøre Jesu komme. På scenen så vi det ene »englehold« efter det andet optræde i forskellige situationer. Ærkeenglene udvalgte et passende slot som fødested for himlens kongesøn, en stab af dygtige fødselslæger rykkede ligeledes ud med vinger på ryggen, og derefter fulgte barneplejere osv. Ja til sidst kom endog et himmelsk rengøringshold for at klargøre alt, for intet måtte være uforberedt og tilfældigt . . .

Under alt dette bredte julehygge og munterheden sig. Hvad de unge mennesker dog kunne finde på! Sådan tænkte vi, skønt vi nok vidste, at Jesus jo netop blev født under forhold, som i enhver henseende virkede tilfældigt og planløst: Josef og Maria på rejse, og de fandt ikke noget logi, som var hensigtsmæssigt for rejsende, endsig da for en barselskvinde . . . men sådan kan man godt indimellem nærme sig en sags kerne; og når det nu er unge, der fortæller det gamle budskab, så lad

os for en gangs skyld vente og se, hvad løjerne kan udvikle sig til . . .

Men de udviklede sig slet ikke, for pludselig stod der en super-over-ærkeengel midt i sceneløjerne og forkyndte med let genkendelig bibelsk ordlyd: »Herren har bestemt, at Jesu komme ikke skal forberedes fra himlen, men i menneskenes sind og hjerter!« Tæppe!

Der sad vi tilskuere med ét i mørket og tyggede på den slutreplik. For det hele var overstået. Der blev ikke mere »Jul i Nøddebo« for denne gang. Men der blev så meget andet tilbage i os – også noget, som sidder endnu mange år efter. – For noget er der jo om det: Julens komme (og det vil sige Jesu komme) skal jo finde sted i vore sind. Det er det, vi hvert år forbereder os til gennem adventstidens salmer. F.eks.: »Jeg hjertets dør vil åbne dig, o Jesus drag dog ind til mig!« Eller endnu stærkere, fordi det bliver til en bøn: »Ak kom, jeg vil oplukke mit hjerte, sjæl og sind med tusind længselssukke: Kom Jesus, kom herind!«

Og så ved vi da godt, at intet vedrørende Jesu fødsel, liv og død var planløst og uforberedt alligevel. Det var alt sammen udtryk for Guds gode vilje – ja helt ud i detaljerne: at han blev født i en stald og døde på et kors, at han som spæd svøbtes i forhåndenværende klude,

og at han som død blev lagt i en lånt grav. Det var dog Guds vilje det hele! Vi ved endvidere, at Guds eget folk gennem generationer havde forberedt sig på, at Messias skulle komme – altså en salvet, en konge. Men da han gik på jorden, havde han intet at hælde sit hoved til; og selv sagde han, at hans rige ikke var af denne verden. Ganske vist gjorde han sit indtog, ridende, i Jerusalem – som konger og andre sejrherre gjorde – man han sad på et lavbenet arbejdsdyr, og kun børn hylkede ham. Bagefter ventede narrekappen og kronen af torne ham, før han til sidst hængtes på et træ som en forbryder – men intet af alt dette var uden for Guds gode vilje og plan!

Det er ham, vi skal holde jul med. Det er Guds plan, at vi skal det! Nok er det »barnet i krybben«, som vi fejrer ved juletid, men det er umuligt at have levet et liv uden at »tænke korset ind bag krybben«. Vi kan sige som digteren Vilhelm Birkedal: »– han kyssed min kind, og vi leged med stjerne, mens korset stod skjult mellem løv i det fjerne«. Korset

kan være fjernt, når vi ser på julespil, nye og gamle – men det er der!

Og kommet så langt, må vi erkende, at vi ikke selv kan forberede julens og Jesu komme! Ikke således forstået, at først når vi har fejlet og pyntet – ja på betingelse heraf, kan og vil han komme. Forholdt det sig sådan, så blev det aldrig jul i os. For også *det* må han gøre for os: forberede sit indtog i os, sådan som vi sang det hele advent: »Drag o Jesus ind til mig, vejen selv du bane dig!« Og sådan må vi synge helt ind i selve julehøjtid: »Kom Jesus, vær vor hyttegæst, hold *selv* i os din julefest.« Det er altså så småt med vi mennesker, at vi ikke engang selv kan forberede hans komme; men vi kan i stilheden med åbent sind forvente hans komme. Skønt det lyder ydmygt, er det netop denne ydmyghed, han vedkender sig. Det ved vi fra evangeliet, der beretter om Guds egen ydmyghed, som han påtog sig fra krybben til korset. Møder vi ham sådan, da bliver det endnu en gang til en
GLÆDELIG JUL H.K.J.

Den glæde, du fik, er den glæde du gav

Hvert år ved Hellig tre Kongers tid, når julepynten lægges på plads, tænker vi altid på, hvordan mon vores tilværelse ser ud, når vi nærmer os jul igen. Julen med alle dens rige traditioner deler helt naturligt tilværelsen op i et før og et efter. Vi sætter os stille ned og med pen i hånd lader vi året passere revy – alle de store og små oplevelser – nye mennesker på vor vej – kære, vi har måttet tage afsked med, eller hvad det måtte være, vi tænker på og mindes med glæde eller vemod, så er dog julen en tilbagevendende lejlighed til at sende en hilsen til alle venner.

Denne vor julehilsen skal i år så foruden at sendes til »vor gamle faste vennekreds« også ud til en ny vennekreds, som vi nu føler os omsluttet af gennem vort tilhørsforhold til Nr.

Nissum Høj- og Efterskole. Og det er med stor glæde, at vi gør det.

For nogle år siden stødte vi på følgende vers:

Et år går på hæld
et nyt toner frem –
endnu er det kun som en tanke.
De dage, der gik,
dem kender vi nu,
da ingen mere er blanke.

Hvad gav så det år –
hvad lærte det os –
og blev det mon det, vi drømte?
Hvad fik vi af glæde,
og hvad gav vi mon selv –
hvad var det, vi her forsømte?

Når jeg samler mit sind
og er stille en stund,
da hører jeg tydeligt svaret:
»den glæde, du fik,
er den glæde, du gav –«.
Så enkelt er det forklaret.

Luk hjertet op
og hænderne med
øds ud af alt det, du fik givet ...
kun ved at glæde
bli'r glæden din.
Just det er Guds mening med livet.

Disse vers giver udtryk for mange af de tanker, som mange er inde på omkring årsskiftet.

De to første vers er tilbageblik over de dage, der gik, dage, som vi har »brugt«, og spørgsmålet er så: Hvad er de brugt til? Hvad har de givet os? Hvad har de lært os? Hvad har vi givet andre? Hvad har vi forsømt?

Her må vi standse op, tænke os om og måske komme til erkendelse af at »den glæde, du fik, er den glæde du gav –«. Hvis vi mangler glæde i vores hverdag, kan det skyldes, at vi har glemt at glæde andre.

Alt, hvad vi har modtaget, har vi fået for at skulle dele – »øse« – det ud til vore medmennesker, prøve på at glæde vor familie, vore venner, dem vi færdes imellem i hverdagen for »just det er Guds mening med livet«.

»Glædelig jul« er da de samme ord,
som siges igen og igen.
De flyver ud over den vide jord
med hilsen fra ven til ven.

Med »glædelig jul« er det hele sagt,
de ord er et levende væld
af kærlige tanker – deri er lagt:
velsignelse – lykke og held.

Med disse linjer sender vi hermed ønsket om
en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår med
tak for al den venlige opmærksomhed, der er
vist os i året, som er ved at rinde ud.

Gerda og Niels Braad

Decembervalg

Når man i disse sene novemberdage i 1985 læser danske aviser, falder det hurtigt i øjnene, at der er foregået et valg i Danmark. Ved nærmere granskning – endda to valg: Kommune og amtsrådsvalg.

Efter valget er der foregået adskillige, mærkelige valg og politiske »studehandler« i portene om borgmesterstole, formandsposter i forskellige udvalg og deslige.

Jo, valgene i november gav os noget at undres over.

Hvad så med valget i december 1985?

Ikke valg om poster i offentlige råd, men vort valg angående julen. Har vi valgt – planlagt, hvorledes dagene skal bruges, og hvorledes selve juleaften skal fejres?

December måned har korte dage, og af gammel erfaring svinder de hurtigt.

Her på »Egely« har vi allerede juletravlt. Ellen planlægger, og har fundet ud af, at alle dage er optaget.

Mange af december måneds gøremål er rettet mod målet at gøre andre glade: Julegaver, julemad, juletræ osv. og det er et godt valg. Men med ovennævnte valg i tankerne er

vi blevet belært om, at et valg ikke altid bliver til det, vi troede og forventede – eller hvad andre troede og forventede.

Hvorfor?

Forði der var så mange, der vælger efter egen fordel – hvad man mener tjener en bedst fremad i de næste 4 år.

Julens valg – *vor stillingtagen til julens budskab*, er som at sætte et kryds ud for spørgsmålet på en stemmeseddel.

a. En jul, hvor det centrale er tilrettelagt efter en jul med gaver, mad, juletræ m.m. og julens budskab om »Fred på jord« er en biting.

b. En jul, hvor julens budskab om »Fred på jorden« er det centrale, og julegaver m.m. er bitingene.

Her fra »Egely« ønsker vi jer alle et godt julevalg. Sæt jeres kryds rigtigt. Det er så afgørende for fremtiden som menneske, og især i vor tid, hvor ordet FRED er en mangelvare.

Ellen og Ths. M.

En julesalme

Julen kom igen i år. – Hvis vi er en skole med traditioner, er noget af det mest traditionsbundne nok vores juleafslutning. Og hvem tør pille ved den? Der sker små ændringer hist og her såsom, at man finder ud af, at det er uhen-sigtsmæssigt, at uddele godteposer lige før julehistorien skal oplæses, det giver oplæseren nervøse trækninger, men ellers i det store hele: I ville kunne genkende vores juleafslutning, hvis I mødte os også her den sidste måned af 1985.

For et par år siden skrev jeg en julesalme en sen aften, efter at jeg var kommet hjem fra vores afslutning. Den har redaktørerne givet mig lov til at bruge som en juleandagt, og jeg håber, at I bærer over med, at hjerte kom til at rime på kærte.

Dagen var frit efter hukommelsen forløbet nogenlunde således: Vi havde haft et par timer på klassen, taget pynt ned fra klassevæ-

relset. Rengøring alle steder og en eller anden opgave i hallen med at lave »skoven« og omdanne det aktive håndboldmål til en idyllisk krybbe. Vi vader rundt med papirkurve, sand og store grangrene og halm. En betroet elev bliver sendt afsted for at finde krybbebarnet. »Du ved dukken fra barnepleje, hvor er det nu den ligger? Og en af pigerne kommer altid i tanker om, at barnet fryser og må have lidt tøj på. De sædvanlige formaninger om, at ingen må forlade stedet, før vi er færdige – hvorefter man opdager, at et par stykker allerede er lusket bort, og endnu to »hyrder« melder sig for at finde de bortløbne. De trofaste, der holder ud til den sidste stjerne (som hvert år produceres i massevis) er på plads, kan så glæde sig over at »Julen kom igen i år«.

Frokost med sild og andet godt. Sneen der pludselig daler ned. Hvor dejligt, men ikke for meget, for så kan eleverne ikke komme hjem næste dag. Sidst på eftermiddagen bliver der tid til en hurtig omklædning og så mødes vi i kirken. Præsten fortæller en historie, for i dag skal prædikenen være en historie, og vi kan næsten fylde kirkerummet ud, selv om vi kun er N.N.E., koret synger, og man tænker på, at selv den værste bavian ligner til forveksling en engel, som han/hun står der og synger. Engang var der også trompetmusik fra tårnet, da vi kom ud af kirken, men trompeten er ikke elev her længere, så det må vi undvære.

Hjem til julemiddagen. Utroligt så meget dessert der kan spises for at få en mandel. Vagten går opmærksom på, at vi nok skal nå at blive færdig til Børnenes Julekalender, og at ingen må forlade bordet, før vi har sunget (det hører lærernes børn vist ikke, der ser så tomt ud der, hvor de sad). Nok er der ikke gaver under træet, men forventningerne er der alligevel. Efter at vi har gået om træet og sunget, falder der en dejlig ro på folk. Det er som om, det store træ med alle lysene lægger en dæmper på gemytterne. Det er rigtig jul nu, og i morgen har man juleferien! og det er skønt bare at sidde sammen med alle de andre og tænke hver sit.

Men det var den aften for et par år siden, jeg ville skrive om. Børnene havde spist hele godteposen, havde spildt saft på bukserne, havde trampet rundt i »skoven« under julehistorien, havde siddet på skødet af de første 25 elever, svedt under nissehuen og sværmet om et par ældre damer med store tasker, og nu lå de på gulvet og erklærede med høj røst, at de ikke var spor søvnige. Så nu var det på tide at komme hjem og putte dem i seng. De sover nu, sikkert med klistrede fingre, man har taget skoene af, og pludselig er der så stille. Nogen siger, at julen bare er et kommercielt ræs, men den er også så meget andet. Hermed ønsket om en velsignet jul og et lykkebringende nytår fra *Jonas, Christian, Erling og Helle*.

Julen kom igen i år,
bragte lys og glæde.
Krybbebarnet for os står
svøbt i livets klæde.
Jesus kom
ned til os.
Jorden han betræde.

Når vi længes mod en vår
træt af livets byrder,
finder vi i Herrens år,
som de gamle hyrder,
barnet svøbt,
liv omdøbt:
Tegn til frosne hjerter.

Her i vinterens mørke tid
gemmes i vort hjerte
mindet om Maria blid
set i julens kærte.
Hun blev mor
til det barn,
som sin Gud os lærte.

Stjernelys har ledt os frem
gennem mørke skyer
til Gud faders store hjem,
hvor han liv fornyer.
Betlehem,
krybberum:
Barnet, som udsiger.

Jul – trods alt

Et 40 års minde

Vi er i 1985 på mange måder blevet mindet om Danmarks befrielse i 1945 – for 40 år siden. Selv om opgøret efter tyskernes besættelse af landet gennem 5 år ikke på alle måder forløb retfærdigt og værdigt, er det, der står stærkest i erindringen, at det var et år, hvor der blev taget en tung byrde fra os, og vi kunne igen ånde frit. Den første jul efter befrielsen, som vi nu ikke længere skulle fejre bag mørklægningsgardiner, står i mere end een forstand i et særligt lys.

Min kone og jeg skulle holde denne jul i Brædstrup i vort første hjem. I denne by var der på det tidspunkt en arrest, hvor mange, især unge mænd, sad fængslede, fordi de på en eller anden måde havde gået tyskernes ærinde, og de havde endnu ikke fået deres dom, så juleaftenen skulle tilbringes der.

Sognepræsten ønskede, at der kunne blive holdt julegudstjeneste på den lange cellegang

Alle elevbladets læsere

ønskes

en glædelig jul

og

et godt nytår.

Tak for året 1985

Redaktionen

for de indsatte, og da han havde bedt min kone spille til salmerne, fulgtes vi ad derhen.

Juletræet var tændt. Præsten var kommet, men endnu var der ingen menighed. Da kom betjentene og gik fra dør til dør og låste op, og stilfærdigt trådte fangerne ud og satte sig på stolen lige uden for cellerne. Salmebøgerne blev delt ud, og vi skulle synge: »Det kimer nu til julefest«. Ingen kan vel undre sig over, at alle fangerne var tavse. Så talte præsten jævnt og inderligt om julens budskab, der er til alle, uanset hvordan de ydre forhold er. Der blev lyttet, og da vi bagefter skulle synge: »Glade jul, dejlige jul« var isen brudt. Der var ligesom løst op for noget i sindet hos disse »store drenge«, som måtte savne hjemmet, og de sang nu med.

Efter velsignelsen sagde gamle pastor Rosendal: »Kan I nu alle have en god jul, så god, som det nu kan lade sig gøre!«

Fangerne rejste sig og blev igen lukket ind i cellerne. Vi var nogle, der kunne gå ud i friheden. Men tankerne ville ikke slippe dem, vi netop havde fejret jul med bag de låsede døre. Der var blevet åbnet for en dyb dimension i julens glade budskab, som er udtrykt i Zakarias' lovsang:

»- solopgangen fra det høje vil besøge os for at skinne for dem, som sidder i mørke og dødens skygge, og lede vore fødder ind på fredens vej.«

(Luk. ev. 1, v. 78b og 79).

Det blev til en bøn om, at de og vi kunne fejre en rigtig jul – trods alt.

Poul Jeppesen

*Alle ansatte på skolen
ønsker bladets læsere
en glædelig jul og
et godt nytår!*

Hva er julen?

For nogle år siden fandt jeg dette lille norske digt i et blad, og jeg tror det er noget vi alle trænger til at blive mindet om i vores fortravlede tid.

Med disse linier vil jeg ønske alle bladets læsere en rigtig god og velsignet jul og et lykkeligt nytår.

»Jeppe«

Julen er mere enn glitrende graner og skinnende sne
Julen er mere enn tilvendte vaner og gang om et tre
Julen er Jesus, Guds enbårne sønn
Julen er himmelens svar på din bønn
Julen er Jesus

Julen er mere enn hellige minner om hyrder på vagt
Julen er mere enn stjerner som skinner i funklende prakt

Julen er Jesus, en frelser er født
Julen er himmelens dør satt på gløtt
Julen er Jesus

Julen er mere enn krybben og stallen og lejet
av halm
Julen er mere enn klokkernes kallen og
klingende malm
Julen er Jesus, Guds sonofferlam
Lammet som bærer vår synd og vor skam
Julen er Jesus

Han er vår højtids innhold og kjerne og
dyreste skatt
Han er den eneste lysende stjerne i tidernes
natt
Jesus er trøsten for slekter som blør
Jesus er håpet for meg når jeg dør
Jesus alene

Signe Ulven

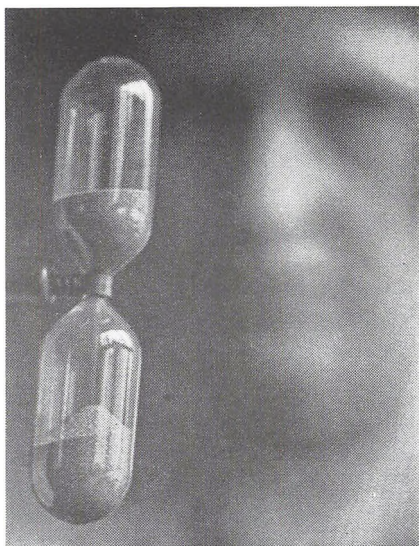
Trøstig julesang

Midt i en verden, der kriges
og volder sig selv fortræd,
lyder påny Guds riges
budskab om glæde og fred.

Lyder til dem – fra det fjerne –
der sidder i mørkets skjul,
og tænder påny den stjerne,
som tændtes den første jul.

Det linder for hjertets tyngde,
og letter den trølsomme gang –
og håbet får mod til at synges
sin trøstige julesang.

Svend Rehling

Nytår

En viser, der vandrer, en klokke, der slår.
Så er det omme det gamle år.

En klokke, der ringer, et ciffer, der flytter,
mennesker standser og spørger og lytter.

Øgt eller ødt? Spildt eller sparet?
Mennesker spørger. Hvem giver svaret?

– Du, som har travlt med dit fattige selv,
se dig en stund mod det evige hvælv.

Stjernerne lyse, højt og frit,
lyse og vandre.
Alt det, du kalder dit,
det skulle lyse for andre.

En viser, der vandrer, en klokke, der slår.
Så er det inde, det nye år.
Din sjæl skal modnes mod evighed.
Gå tillidsfuld fremad
i takt med Guds tanke. Om op eller ned,
så går det dog hjemad.

Mads Nielsen

Elevtræf

18. januar 1986

- 14.00 Ankomst, kaffe og velkomst.
- 14.30 Forskellige aktiviteter
(der medbringes evt. idræts- og
badetøj).
- 18.15 Aftensmad.
- 20.00 Aftensamvær.
Bl.a. underholdning v. 10.a.
- 22.00 Cirkatid. Afslutning.

Afhensyn til en række praktiske ting henledes opmærksomheden på, at elevtræffet starter kl. 14.

Vinterferie

Uge 7, fra den 10.2-15.2.1986.

Repræsentantmøde

21.3.1986 kl. 17.00.

Forårskursus

Fra den 15.3. til 21.3.1986. Tilmelding pr. brev til forstander Braad eller lærer Arne Rasmussen.

Erhvervspraktik

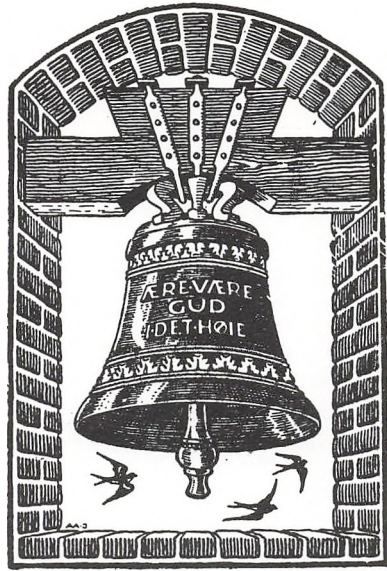
Uge 12 og 13 fra 17.3-26.3.1986.

Sommerture 1986

Se elevbladet for november 1985.

Næste nr.

af elevbladet udkommer februar 1986.

I morgen er idag igår

I morgen er idag igår,
og før vi ved det, gik et år,
og der gik fem, og der gik ti –
så er din barndomstid forbi.

Imorgen er idag igår,
så kom din ungdoms fagre vår,
den lange dag, der blev så kort,
et løv, der hastigt vejres bort.

Imorgen er idag igår –
din tindings første hvide hår;
os temporale, »tidens ben«,
har alvorsord at sige én.

Imorgen er idag igår ...
o, alt det, som man ikke når!
Så stryges da den sidste dag
et blegt, af blæsten flosset flag.

Fortsættes på bagsiden

Imorgen er idag igår –
et aks, der faldt for léens skår,
et støvets barn, en jordens ven,
som meget snart blev muld igen.

Imorgen er idag igår –
en sjæl, der for sin skaber står
i evighedens morgenskær.
O, sjæl, hvad var dit liv så værd?

Gav du dig selv i stort og småt?
Står der et spor, hvor du har trådt?
*Er der ved enden af din vej
blot een, som takker Gud for dig?*

Svend Rehling

Julelæsning

Blindes jul 1985. 50 sider. Kr. 15,00.
Når lampen tændes. Redaktør: Kamma og Ole
Steenwinkel. Lohses Forlag. 128 sider.
Kr. 39,00.

Julestjernen 1985. Redaktør: Ernst Fr. Han-
sen. 50 sider. Smukt udstyr. Lødigt indhold.
Jul '85 – for hele familien. Lohses Forlag.
Redaktør: Birthe og Per Søgaard. Kr. 28,00.
Smukt udstyr. Fint indhold.

Adresseforandringer

- 72-74 Bent Storbjerg, Ved Egedam 5, lejl. 27,
3400 Hillerød
1976 Keld Utoft Andreassen, Vesterlundvej 75,
Thyregodlund, 7323 Give
76-77 Helle Sass Tarbensen, Álholmsvej 86,
Tjørring, 7400 Herning
76-78 Dorthe E. Kristensen, Fyrrevænget 3,
6900 Skjern

- 76-79 Hanne Sax Christensen, Vasen 15,
7620 Lemvig
77-80 Torben Kamstrup, Labyrinten 22,
7400 Herning
1979 Arne Sørensen, Sårupvej 45,
7730 Hanstholm
79-80 Svenning Fly, Volgade 7,1,
7500 Holstebro
79-81 Lene L. Krogh, Beriderbakken 28,
7100 Vejle
80-81 Gitte M. Larsen og Steen Bitsch,
Skovhøjvej 3, Ramme, 7620 Lemvig
80-81 Anne Marie Dahlmann Jensen,
Holstebrovej 29, 7830 Vinderup
80-82 Jørgen G. Mørch, KFUM's soldaterhjem,
Charlottedals allé 1, 4200 Slagelse
80-83 Ulla Kjærgaard Pedersen, Seminarievej 50,
Nørre Nissum, 7620 Lemvig
80-83 Mona Espersen, Lyksborgvej 40, lejl. 213,
7500 Holstebro
81-82 Erik K. Kristensen, Blidstrupmark 17,
7990 Øster Assels
Eigil Jensen, Holstebrovej 54³ tv,
7800 Skive
Skoleinspektør Frank Laursen,
Bredgade 108, Postboks 5, 6900 Skjern

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon (07) 89 10 04
Elevernes tlf. (07) 89 11 07 - 12,30-14 og 18,30-20

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
Vejrum, 7600 Struer

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles

Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Redaktion:

Erling Agergaard, Poul Jeppesen.
Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon (07) 89 14 31

Kasserer:

Poul Jeppesen, Sejbjerg 43, 7620 Lemvig
Telefon (07) 89 15 02

Elevforeningens gironummer: 803 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer